

Dovid's Division: Another Approach

1. David and Chesed

- Shemuel II 2:5-7 Yavesh Gilad
- Shemuel II 9:1 Yehonatan's family
- Shemuel II 10:2 Comforting the son of Nachash, King of Amon
- Shemuel II 19:32-40 Rewarding Barzilai (and Melachim I 2:7)
- Shemuel I 25 Repelled by Naval
- Shemuel II 12 The parable of the pauper and the wealthy neighbour

2. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'". מיפייס ולא פייסינהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; רחמנים, דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd." (Shemuel II 21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."

3. Beli-yaal Devarim 15:9, Shoftim 19:22-20:13, Shemuel I 2:12, Shemuel I 25:17-25:25

4. Bamidbar 31:25-30

5. Abarbanel to Shemuel I 30:25

האחת לפי שהאנשים שהלכו על מדין לא הלכו מעצמם, אבל הלכו שלוחים מכל השבטים ובשמים, והיה זה לפי שישראל כלו לקו על ידי המדנים כפלים בכל חטאתם, והקל ית' צוה אותם... ולפי שהלכו בשם השבטים כלם ובשליחותם אלף למטה לכל מטות ישראל היה ראוי שיהיה המלקוח מתיחס לכלם. אבל בענין דוד שכל א' הלך להציל את אשתו ואת בניו, ומלבד שהצילום הקרה ד' אלקיהם לפניהם שלל רב, אמרו שהיה די שהאנשים אשר לא הסתכנו ולא הלכו למלחמה יקחו נשיהם וטפם, ושאר השלל שלא כוונו אליו ולא הסתכנו בעבורו לא יהיה להם ממנו דבר... הסבה השנית לפי שראו שבמלחמת מדין צוה האלוק ית' (שם כז) "וחצית את המלקוח וגו'", ולא אמר שיהיה כן חקת עולם לדורותם... הסבה השלישית היא... כי הקל ית' צוה במדין "וחצית את המלקוח בין תופשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה", והיה חלק שנים עשר אלף החלוצים שהלכו על המדין כחלק כל העדה שהיו ששים רבוא... אבל דוד לא עשה כן, כי אם שיחלקו שוה בשוה כחלק היורד במלחמה וכחלק היושב על הכלים יחדו יחלוקו... לפי שהעדה שם לא היו יושבים על הכלים ולא עוזרים כלל בדבר המלחמה, ולכן לא היה ראוי שיחדו יחלוקו עם החלוצים, ומה שניתן להם היה לפנים מהשורה...

First, because the men who went to Midian did not go on their own, but they went as agents of all of the tribes, in their name. This was because all Israel was harmed by Midian twice-over for their sins, and Gd ordered them... And because they went in the name of all of the tribes and as their agents, 1,000 per tribe for all of the tribes of Israel, it was fitting that the collected materials be associated with all of them. But with Dovid, when each individual went to save his wife and children, and aside from saving them Hashem their Gd placed before them great spoils, they said that it would be enough that those men who were not endangered and did not go to battle should take their wives and children. The rest of the spoils, which they did not intend and for which they did not endanger themselves, they should not receive any of that...

The second reason was that they saw that in the war with Midian Hashem commanded, "And you shall divide up what you collected, etc." He did not say that this should be an eternal statute for all of their generations...

The third reason was... for Hashem commanded in Midian, "And you shall split the spoils between those who battle, who go out to the army, and the entire nation." The portion of the 12,000 soldiers who went upon Midian was the same as the share of the entire nation, who were 600,000... But Dovid did not do this, but rather they divided evenly. The portion of the one who went to war was the same as the portion of the one who sat with the implements, they split together... Because the nation there did not sit with the implements and did not help with the war at all, and so it would not have been right that they split together with the soldiers. What was given to them was beyond the law...